

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 28 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – Secrétariat général de l'Enseignement catholique ASBL (SeGEC) i in./Institut des Comptes nationaux (ICN), Banque nationale de Belgique

(Sprawa C-277/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 549/2013 – Europejski system rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej – Punkt 20.15 załącznika A – Sprawowana przez krajowy instytut rachunków narodowych kontrola nad władzami organizującymi niezależne subwencjonowane instytucje szkolnictwa w formie instytucji o celach niezarobkowych – Instytucje szkolnictwa korzystające z finansowania publicznego oraz z konstytucyjnie gwarantowanej swobody nauczania – Punkt 20.15 zdanie drugie załącznika A – Pojęcie „interwencji publicznej w postaci ogólnych przepisów mających zastosowanie do wszystkich jednostek prowadzących taki sam rodzaj działalności” – Zakres – Punkt 20.15 zdanie pierwsze załącznika A – Punkt 2.39 lit. b), pkt 20.15 lit. b) i pkt 20.309 lit. h) załącznika A – Pojęcie „nadmiernych regulacji” – Zakres]

(2022/C 237/23)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Secrétariat général de l'Enseignement catholique ASBL (SeGEC), Fédération des Établissements libres subventionnés indépendants ASBL (FELSI), Groupe scolaire Don Bosco à Woluwe-Saint-Lambert ASBL, École fondamentale libre de Chênée ASBL, Collège Saint-Guibert de Gembloux ASBL, Collège Saint-Benoit de Maredsous ASBL, Pouvoir organisateur des Centres PMS libres à Woluwe ASBL

Strona pozwana: Institut des Comptes nationaux (ICN), Banque nationale de Belgique

Sentencja

1) Wykładni pkt 20.309 lit. h) załącznika A do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej w związku z pkt 2.39 lit. b) i pkt 20.15 lit. b) tego załącznika należy dokonywać w ten sposób, że pojęcie „nadmiernych regulacji” obejmuje uregulowanie krajowe dotyczące instytucji niekomercyjnych (INK) prowadzących działalność w dziedzinie szkolnictwa, które choć są subwencjonowane przez właściwe krajowe organy administracji publicznej, korzystają ze swobody nauczania zagwarantowanej przez konstytucję, jeżeli uregulowanie to powierza tej administracji zadanie lub prawo:

- zatwierdzania programu nauczania,
- regulowania zarówno struktury nauczania, jak i priorytetów i konkretnych zadań, organizowania kontroli warunków przyjmowania i relegowania uczniów, decyzji rad klasowych i partycypacji finansowej, organizowania zgrupowania szkół w ramach zorganizowanych sieci oraz wymagania opracowania projektów edukacyjnych, pedagogicznych i wychowawczych, a także składania sprawozdań z działalności,
- organizowania kontroli i inspekcji odnoszących się zwłaszcza do nauczanych kierunków, poziomu studiów i stosowania ustaw językowych, z wyłączeniem metod nauczania, i
- decydowania o minimalnej liczbie uczniów według klasy, wydziału, stopnia lub innych podgrup, z wyjątkiem zwolnienia ministerialnego,

jeśli te zadania i prawa ingerują dostatecznie głęboko, aby faktycznie określić ogólną politykę lub program tych INK, umożliwiając w sposób trwały i ciągły wywieranie rzeczywistego i znaczącego wpływu na określenie i realizację celów tych INK, ich działalności i aspektów operacyjnych, a także założeń strategicznych i wytycznych, które te INK zamierzają realizować przy wykonywaniu swojej działalności, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

- 2) Wykładni pkt 20.15 zdanie drugie załącznika A do rozporządzenia nr 549/2013 należy dokonywać w ten sposób, że pojęcie „ogólnych przepisów mających zastosowanie do wszystkich jednostek prowadzących taki sam rodzaj działalności” nie obejmuje uregulowania krajowego stanowiącego część systemu prawnego mającego zastosowanie wyłącznie do członków personelu INK prowadzących działalność w dziedzinie szkolnictwa finansowanych przez administrację publiczną.

(¹) Dz.U. C 278 z 12.7.2021.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 28 kwietnia 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Francuska

(Sprawa C-286/21) (¹)

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2008/50/WE – Jakość powietrza – Artykuł 13 ust.1 i załącznik XI – Systematyczne i trwale przekraczanie dopuszczalnych wartości ustalonych dla pyłu zawieszonego (PM10) w niektórych strefach Francji – Artykuł 23 ust. 1 – Załącznik XV – „Jak najkrótszy” okres przekroczenia – Odpowiednie środki]

(2022/C 237/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i M. Noll-Ehlers, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: T. Stéhelin i W. Zemamta, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Republika Francuska

- nie zapewniając, aby nie miało miejsca systematyczne i trwale przekraczanie dziennej dopuszczalnej wartości stężenia pyłu zawieszonego (PM10), od dnia 1 stycznia 2005 r. do 2019 r. włącznie, w aglomeracji i w strefie niskich emisji Paryża (FR04A01/FR11ZAG01) oraz, w od 1 stycznia 2005 r. do 2016 r. włącznie, z wyjątkiem 2008 r., w aglomeracji i strefie niskich emisji Martynika/Fort-de-France (FR39N10/FR02ZAR01), uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy oraz
- nie zapewniając, aby plany ochrony jakości powietrza przewidywały środki odpowiednie ku temu, aby okres przekroczenia tej wartości był jak najkrótszy, uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 23 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2008/50/WE w związku z załącznikiem XV do tej dyrektywy.

2) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 252 z 28.6.2021.